

A Jóisten mindig a tenyerén hordta

Miller Lajos Kossuth-díjas operaénekes. Jól ismerik Markazon, sokszor fellépett már a településen és számos vendéget is hívott előadni. A ma már nyugdíjas művész feleségével és Adél kutyájával él otthonában, ahová bepillantást engedett most a Heol olvasóinak is.

Készségesen invitál a házába a Nemzet Művésze, Miller Lajos. A hetvenhét éves nyugdíjas operaénekes mostanában keveset szerepel, inkább koncerteket szervez, főképp a környéken. Az idén nyolc alkalommal léptek fel vendéglőadók Recsk, Pásztó, Gyöngyöstarján, Kisnána, Nagyréde közönsége előtt is.

Miközben beszélgetünk megérkezik Adél, a család magyar vizslája, felkuporodik a kanapéra úgy hallgatja a társalgást. A kezdetekről érdeklődöm.

– Teljesen véletlen, hogy operaénekes lettem, a Testnevelési Főiskolára készültem. Sümegen éltünk, négyen voltunk testvérek, majd édesapám állatorvosként **Tarnaörsre** került, akkoriban rendszerellenesnek kiáltották ki, így számunkra nem volt lehetőség továbbtanulni. Elvégeztem ugyan az elektroműszerész-szakmát, de egy napot sem dolgoztam benne. Budapestre a Finommechanikai Vállalathoz kerültem, ott egy szerszámkészítő gyerek meghallotta, ahogy énekelek és szólt, hogy menjek el vele az énektanárához, elmentem – meséli.

Elmondja azt is, hogy édesanyjának szép hangja volt és jól rajzolt, ő hívta fel a figyelmét az újságcikre, amelyben a Liszt Ferenc Zeneakadémia tehetségkutatót hirdetett képzettség nélküli énekeseknek.

– Ötszázan jelentkeztünk, a válogatón összetalálkoztam egy barátommal, akivel a nagy várakozásban kiszáradt a torkunk – meséli – így átmentünk a közeli presszóba. Visszafelé már hallottuk, a mi nevünket kiáltják, majdnem lemaradunk. A Tiszán innen, Dunán túl népdalt énekeltem, amiről tudtam négy versszakos, ám csak az első jutott az eszembe, így négyszer elénekeltem az elsőt. A bizottság dőlt a nevetéstől... Végül hét embert vettek fel az akadémiára – mosolyog a történeten.

Miller Lajos fesztelenül mesél, számos történetre gondol vissza amelyek – azt mondja – a véletlennek köszönhetőek, de meghatározták pályafutását. Azt mondja, a Jóisten mindig is a tenyerén hordta. Az 1970-es évek derekán a budapesti Operaházba szerződött, a '80-as évekre világklasszissá érlelődött. Szerződtek volna Németországba is, de nem ment, nem mehetett. Vendéglőadóként viszont sűrűn felléphetett külföldi színpadokon, de disszidálni nem szeretett volna. Soha nem akart Magyarországon kívül máshol élni, de bejárta a világot és máig szívesen utaznak feleségével, aki – mint mondja – mindenben támogatja őt. Immár tíz éve élnek a faluban. Megszerették a környéket, sokat sétálnak a kutyájukkal a tó körül. Felesége tősgyökeres pestiként élvez a kertészkedést, a vidéki létet, számára pedig nem volt szokatlan távol a nagyváros zajától.

Miller Lajos nemzetközi hírnevét a rangos külföldi versenygyőzelmek hozták meg. Mint elárulja: a legmeghatározóbb talán a 1974-es párizsi G. Fauré-verseny volt, ahol a nagydíjat, a dalkategória első díját, valamint a Pompidu különdíját nyerte el. Megtudom: itthon és

külföldön is kiemelkedő érdemei vannak a zenekultúra terjesztésében, több díjban részesült: Liszt-díj, Székely Mihály-émlékplakett, Bartók Béla Pásztory Ditta-díj, valamint a legmagasabb állami kitüntetés, a Kossuth-díj tulajdonosa. Huszonnégy országban, mintegy hetvennégy város opera, illetve koncert színpadán állt.

A gyöngyösi operagála is szívügye

A második alkalommal megrendezett hétvégi jótékonyági operagála kapcsán Miller Lajos elmondta: az elképzelése megvalósult. A helybeli művészek az operaház énekeseivel együtt léphettek fel a gyöngyösi közönség előtt. A jótékonyági gála fővédnöke Hiesz György polgármester volt, a támogató pedig a Magyar Művészeti Akadémia. A gála szervezéséért külön köszönet jár a Gyöngyös Város Barátainak Körének és a Gyöngyösi Kulturális- és Rendezvényközpont munkatársainak.

Az est sikeréhez természetesen hozzájárult a Szabó Sipos Máté vezényelte Egri Szimfonikus Zenekar közreműködése. Az est nyolc szolistája elsőprő sikert aratott. Felcsendült többek közt Mozart, Rossini, Erkel, Verdi, Puccini műveiből is egy kis ízelítő. A befolyt összegből pedig a Pátzay János Katolikus Zeneiskola új versenyzongorát vásárolhat.

Otthonában látogattuk meg a híres operaénekest, Miller Lajost Fotó: Hliva Éva

forrás: <https://www.heol.hu/kozelet/helyi-kozelet/joisten-mindig-tenyeren-hordta-884675/>